

ממעין השיירה

במשנת רבוה"ק מאיז'בצא וראדזין זלה"ה

העלון נתנדב לע"ר רבותינו הקדושים
ולזכות יהושע בן חוה לאה ומשפחתו

פרשת
שמיני

עלון
מס' 83

ספר הזמנים ענין עומר אות י"ג

מתוך השיעור בספרי רבותינו ז"ע"א
על ידי כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

קרבן העומר שהוא משעורים מאכל בהמה מורה על מעלתן של ישראל וקדושתן אף שלא מדעת וסגולת מהותן הנבדל מאוה"ע ומזה נשתתק קטרונו של המן ורצונו הרע למחוק את קדושתן.

שאין בו דעה וד"ת שהוא עדיין כבהמה ג"כ נמשך אחר השי"ת בלא דעה (כמו שנתבאר באות ג') וכן כל הגופים נמשכין אחר רצונו ית' והם דבוקים בי"ג מדות. וזה מורה עומר שמנופה בי"ג נפה שגופם מצוחצחים בכל הי"ג מדות מהש"י ונקיים מכל פסולת ויש להם קדושה שלא מדעת שזו הקדושה אין לה ביטול עולמית שאין העכו"ם מושלים עליה לכבותה. שזו הקדושה הוא מכח שהקדימו נעשה לנשמע ש'נעשה' מורה על כח הגוף בלא דעת ועל זו הקדושה אין לעכו"ם שום שליטה. אכן על 'נשמע' היינו הדעה שיש בד"ת ובקדושה 'לדעת כי אני ה' מקדישכם' ע"ז יכולין העכו"ם לשלוט ולקטרג. שעל זה יש קטרוגים שגם ישראל בפנימיתם אינם בעבודה ודעת. אכן 'נעשה' שהוא הקדושה שיש בגוף ישראל זאת אינם יכולים לכבות. וזהו שהרשע טען מאחר שבכם הוא ג"כ מאכל בהמה היינו שאינכם מבינים זה בדעתכם רק עיקרה הוא שיש לכם הון וכח רב שלא מדעת. והלא גם בנו יש הון וכח רב עוד יותר מכם שיש לנו עשרת אלפים ככר כסף היינו כחות גדולים הרבה יותר מכם. עד שמרדכי הראה לו שאפילו מה שיש לכם הוא ג"כ משלנו שישראל זורחים להם בהסתר מעט יראה שלא יוכלו להתפשט. וע"כ אומרים תמיד על ישראל לכו ונכחידם מגוי וגו' היינו שרוצים לכלות את ישראל כדי שיוכלו להתפשט בעצמם. ובאמת בבארצו ישראל לצמצם עצמן שלא יזריחו לכם מכחם אז ממילא תתפשטו עצמכם בכל כחכם ותכלו ממילא שלא יהיה לכם חיים כלל. ועיקר החיים הוא ממה שישראל מזריחים להם בהסתר

בגמרא (מגילה טז.) שאמר המן למרדכי אתי מלא קומצא דסילתא דיכדו ודחי עשרת אלפי ככר כספא דידי. הנה ידוע שכל הנכתב בתורה אינו סיפורי עוה"ז, וכן כל מה שעבר על ישראל סבלנות היה מקטרוג שהיה עליהם מלמעלה וכן הניסים מפני שביררו עצמן יצא לאור משפטם שהם זכים בעומק. וכן היה הענין בהמן שהיה קטרוג גדול עליהם מס"א כדאיתא בהאריז"ל (פע"ח שער חנוכה ופורים) הענין שרצה להכניס לתוך ישראל יצר גדול שלא יוכלו להגביר עצמם על תאותם לעולם, שישראל היו אז במדריגה נמוכה מאוד כמו שאמר הרשע 'אלהיהם של אלו ישן הוא' (מדרש אסתר) היינו הכח מהשי"ת ישן בלבם והיה רוצה להשכיחם מהשי"ת מכל וכל ולהורידם לגמרי עד שישתכח מלבם יראת וידיעת השי"ת ולהטרידם מעבודתו ית' עד שלא יוכלו לנשאות עצמם לעולם ח"ו. ולזה מצא עתה זמן לזה. שכל רע שיעשו ישראל הוא רק מהאומות שהם ברעש תאותם מכניסים בישראל. ולזה היה סבור הרשע הזה שעתה יוכל להתפשט בתאוותיו כל כך עד שיכניס בישראל שכחה גדולה ולא רק בעוה"ז כי אם בעומק ח"ו. כי לא דברה תורה מלפי שעה. ורצה לכלות לגמרי מדת ישראלית שלא יוכלו להזכיר עצמם ח"ו לעולם.

והשי"ת ברוב רחמיו הקדים לזה הקומץ של העומר שע"י מצות העומר נעשה גם גופם של ישראל מוגבל בד"ת ובקדושה. שהעומר נתן קדושה בתוך גופם כש"כ בלותי בשמן רענן. וכדאיתא בתרגום (שיר השירים ג') ותהא אורייתא מתערבא בגופיהון. שזה מורה העומר משעורים מאכל בהמה שגם הקטן מישראל

מעט יראה שאין להם נייחא משום דבר ואז אינם מתפשטים עצמם בכל כחם וכדאיתא (ע"ז ס"ה). 'אתון אית לכון אימתא דמלכותא' היינו שהם לוקחים את הטובה כמוגנב שבוש ליקח את הטובה לעיני בעל הטובה. וכמו שהשיב לו מרדכי (שם) עבד שקנה נכסים עבד למי ונכסים למי. ולזה יכול מלא קומצא שלנו לדחות עשרה אלפי ככרי כספא דידך. שהעיקר הוא מאתנו מחמת שאנו רוצים להתפאר נגדיכם וכש"כ (ישעיה מט) ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר. עי"ז אתם קיימים כדי שנתפאר נגדיכם. וכשאנו נרצה שלא להזריח לכם מכחונא ממילא לא יהיה בכסחיים. וכאשר ראה המן שהשי"ת התחיל לעורר גבורותיו היינו שנידחו כל הכחות שלו, אמר אף שביכולתי לבלבל דעתכם ולהטריד ולהפריד אתכם מהשי"ת. אך מה אעשה שגופכם אינו יכול לזוז ולהעתיק מהשי"ת. וזהו שהכיר ואמר עתה רואה אני אשר 'אתי מלא קומצא דידכו ודחי עשרה אלפא ככרי כספא דידך'. מלא קומצא. זהו שנקמץ ביד האדם ומורה על שבכח האדם להניח כל חפצי עוה"ז ולמסור עצמו בשביל כבוד השי"ת מחמת אהבתו אליו ית' אף שאינו מבין. כדאיתא (רבה פנחס כ"א) שדי לא מצאנוהו שגיא כח כשהוא נותן נותן לפי כחו וכשהוא מבקש אינו מבקש אלא לפי כחו. ומלא קומצא מורה מה שהאדם מנהג בשכלו ודעתו ומחשב ומברר עצמו בכל פעולותיו בכל יכלתו אם לעשות ואם למנוע ואינו עושה שום דבר חוץ משכלו. זה מורה מלא קומצא. וזהו ודאי טוב באשר שהאדם אינו מחויב לעשות רק כפי כחו שבודק עצמו עד מקום שידו מגעת.

והיכן שאין ידו מגעת הוא סומך עצמו על השי"ת ומתפלל אליו ית' שיאיר לו החסרון וימלא לו חסרונו ויתן לו כפי כחו ית'. שהנהגת השי"ת הוא שדי לא מצאנוהו שגיא כח. וזהו כש"כ (קהלת ט) כי אין מעשה וחשבון ודעת בשאול. היינו מי שהולך בדעת וחשבון ואינו עושה שום דבר למעלה מדעתו. זה אינו יכול להיות בשאול. אבל אי אפשר לברר עצמו באמת כמו שצריך לברר לפני השי"ת ואי אפשר לאדם להגיע לזה. כדאיתא (מגילה יט:) אלמלי נשתייר במערה שעמד בה משה ואלהיו כמלא נקב מחט סדקית וכו' שעיקר הבירורי של האדם הוא להכיר שהכל הוא מהשי"ת ולא יכול לעצמו שום כח ואפי' משרע"ה שהי' בגודל בהירות בזה ביותר כאשר יפאר אותו הש"י בעצמו שהי' עניו מכל אדם שלא נטל לעצמו שום כח. אעפ"כ לא הי' יכול לקבל ולהכיר זאת עד תכליתו ומקורו כש"כ כי לא יראני האדם וחי. שאם היה האדם מכיר האמת כאשר הוא במקור הי' נתבטל לגמרי שכל דבר שהוא בגוף מוכרח להיות בו מעט כח. מ"מ יש חילוק בין גופי ישראל לגופי העכו"ם, שהעכו"ם אומרי' לגמרי כחי ועוצ' ידי. והכח של גוף ישראל הוא שאומר שיכול לפעול לפני הש"י בתפלה כש"כ (תהלים קמח) יפאר ענוים בישועה. שהכח שלהם הוא שמכיר גאות ה' ויודע שיש בורא ומנהיג. אבל כח מוכרח להיות גם בגופי ישראל. כמו שאפילו תלמיד חכם צריך שיהיה בו שמינית שבשמינית. ואם היה מאיר האמת לגמרי היו בטלים למקורם. רק האדם צריך לעשות לפי כחו כמה שכחו מגיע להכיר שיש בורא וזהו מלא קומצו והשי"ת יתן מלא עומסו:

שיחת כ"ק אדמו"ר שליט"א

הגזירות הם קטרוגים על מעלת וקדושת ישראל, והם צריכים לברר את עצמם מה בינם לבין אוה"ע.

בגמרא (מגילה יז.) שאמר המן למרדכי אתי מלא קומצא דסילתא דידכו ודחי עשרת אלפי ככרי כספא דידך. הנה ידוע שכל הנכתב בתורה אינו סיפורי עוה"ז, וכן כל מה שעבר על ישראל סבלנות היה מקטרוג שהיה עליהם מלמעלה וכן הניסים מפני שביררו עצמן יצא לאור משפטם שהם זכים בעומק: בפנימיות הענין הנה כל צרה ויגיעה ונסיונות שעוברים על בני ישראל הוא מחמת הסתרת אמיתות מעלתן

השורשית שמתעלם כ"כ קדושת ישראל שבהם באשר שאינם עוסקים בעבודה ובבירורים ולזה אינו ניכר חשיבותם עד שמתעורר טענה וקטרוג עליהן שאינם ראויים אל טובת ואל ברכת ה', ושאינם שונים משאר האומות וא"כ אינו בדין שיטיב להם השי"ת בתור עמו וסגולתו, והנס ואור הישועה הוא מה שמתברר ומתגלה על כל הלבושים ועל הגוון מעלתן ויופין של ישראל ע"י בירור ותיקון מעשיהם שהמה טובים ומבוררים וניכר עליהם שהמה מטע הקודש עם ה' ושהמה שונים לגמרי מאומות

העולם, ואז משתתק המקטרג והמשטין בהגלות נגלות אמיתיות מעלתן ומה נשתנו אלו מאלו ואז זוכין וקונים מעלתן בשורת הדין והמשפט ונצדק קודש.

בעת גלות בבל היו ישראל בתחתית מדרגת הקדושה, ואז רצה המן לכלותם ע"י שיפרידם לגמרי מהיותם עם ה'.

וכן היה הענין בהמן שהיה קטרוג גדול עליהם מס"א כדאיתא בהאריז"ל (פע"ח שער חנוכה ופורים) הענין שרצה להכניס לתוך ישראל יצר גדול שלא יוכלו להגביר עצמם על תאותם לעולם, שישראל היו אז במדרגה נמוכה מאוד כמו שאמר הרשע 'אלהיהם של אלו ישן הוא' (מדרש אסתר) היינו הכח מהשי"ת ישן בלבם והיה רוצה להשכיחם מהשי"ת מכל וכל ולהורידם לגמרי עד שישתכח מלבם יראת וידיעת השי"ת ולהטרידם מעבודתו ית' עד שלא יוכלו לנשאות עצמם לעולם ח"ו. ולזה מצא עתה זמן לזה. שכל רע שיעשו ישראל הוא רק מהאומות שהם ברעש תאותם מכניסים בישראל. ולזה היה סבור הרשע הזה שעתה יוכל להתפשט בתאוותיו כל כך עד שיכניס בישראל שכחה גדולה ולא רק בעוה"ז כי אם בעומק ח"ו. כי לא דברה תורה מלפי שעה. ורצה לכלות לגמרי מדת ישראלית שלא יוכלו להזכיר עצמם ח"ו לעולם: גזירת המן היה ע"י שרצה להשכיח את ישראל את תורת ה' ואת אלוקי ישראל מנפשותם, כי היה אז עת גלות והסתר פנים וכבר היו ישראל אז בתחתית המדרגה ובגודל נמיכות רוח ובתכלית חלשות מדרגת קדושה, ולזה כיון המן באמרו אל אחשוורוש "אלוהיהם של אלו ישן הוא" היינו שדביקות וחיבור נפשות ישראל בהשי"ת ישן ונרדם בליבם ומתנודד ומתרופף וחיש קל יוכלו הם בנכלות טומאת נפשם להכניס ולהטביע את ישראל בתוך זוהמתם והפקירותם עד כדי לשרש ולקעקע את שורש החיבור בין ישראל לאלוהיו לגמרי עד היסוד ואז יוכלו הם להאבידם מן העולם לגמרי. ובעת ישועת ישראל לעתיד בתשועת עולמים אז יתברר לעין כל מעלתן ויופין של ישראל שהמה עם ה' מאז ומעולם בכל פינות

שהיו פונים בכל העיתים ובכל הזמנים ויוכר זאת לעין כל בדעת בבינה ובהשכל עד שיתבטלו וישתתקו כל קיטרוגי הלעזים עליהם, וכמו שפירש רבינו הגדול מוהרמ"י מאיזביצא זיע"א על דברי ה' בשירת האזינו "כי ידין ה' עמו. אמר בזה כבוד אדמו"ר זלה"ה שהשי"ת ישפוט אותנו שמן הדין ראויים להיות עמו ואנחנו ראויים לחלקו של השי"ת" (תפארת יוסף - האזינו)

קרנן עומר מורה על דביקות עצם של ישראל בהשי"ת גם בלא דעת

והשי"ת ברוב רחמיו הקדים לזה הקומץ של העומר שע"י מצות העומר נעשה גם גופם של ישראל מוגבל בד"ת ובקדושה. שהעומר נתן קדושה בתוך גופם כש"כ בלותי בשמן רענן. וכדאיתא בתרגום (שיר השירים ג') ותהא אורייתא מתערבא בגופיהון. שזה מורה העומר משעורים מאכל בהמה שגם הקטן מישראל שאין בו דעה וד"ת שהוא עדיין כבהמה ג"כ נמשך אחר השי"ת בלא דעה (כמו שנתבאר באות ג') וכן כל הגופים נמשכין אחר רצונו ית' אפילו בכל השכחות וטרדות לא נעתקו מרצונו ית' והם דבוקים בי"ג מדות. וזה מורה עומר שמנופה בי"ג נפה שגופם מצוחצחים בכל הי"ג מדות מהש"י ונקיים מכל פסולת ויש להם קדושה שלא מדעת שזו הקדושה אין לה ביטול עולמית שאין העכו"ם מושלים עליה לכבותה. שזו הקדושה הוא מכח שהקדימו נעשה לנשמע ש'נעשה' מורה על כח הגוף בלא דעת ועל זו הקדושה אין לעכו"ם שום שליטה. אכן על 'נשמע' היינו הדעה שיש בד"ת ובקדושה 'לדעת כי אני ה' מקדישכם' ע"ז יכולין העכו"ם לשלוט ולקטרג. שעל זה יש קטרוגים שגם ישראל בפנימיתם אינם בעבודה ודעת. אכן 'נעשה' שהוא הקדושה שיש בגוף ישראל זאת אינם יכולים לכבות: קרבן העומר הוא משעורים מאכל בהמה וזה מורה על חיבור ישראל להשי"ת שבעצם ברזא דאב ובן גם בהעדר דעת גם כשעוד אינם יודעים ומכירים מכח עצמם את ה' ועוד אינם במדרגת אדם בשלימות כי גם אז הם דבוקים ומחוברים בו מצד מהותם ובריתם שהמה עם ה' ודבוקים וצמודים אליו

גם שלא מדעת ובלא עבודה בחירות ושכלית רק בבסיס עצמות נפשם נמצא קיים ועומד הקדושה והזכות בטבע טבוע ואין לה אפשרות שינוי חליפין ותמורה כבן אל אביו שהוא חלקו וחצי בשרו מדעתו ושלא מדעתו ולזה בתחילת לידת ישראל ביציאתם ממצרים בראשית היותם כאשר עודם היו ערום ועריה נעדר עבודה ומחוסרי דעת גדלות קודם עבודתם להתברר ולהזדכך במידותיהם ובדעתם אז קרבנם לה' הוא משעורים מאכל בהמה (והאריכו בזה בשה"ק). אבל בחלק העבודה הנתון אל ישראל לעבוד להתברר בפעולות על הלבושים ולהאיר אור ה' בהכרת הדעת היינו להמשיך את הקדושה העצמית שתבוא אל הגילוי ובהכרת הדעת ובמורגשות המידות בזה יש שינויים ותמורות ועולה ויורד לפי מעשיהם וע"ז כל הקטרוגים והדינים עליהם שהם אינם ראויים לפי מעשיהם ופעולותיהם באשר מה נשתנו משאר האומות מצד שורת הדין אשר עפ"י משפט המעשה והבחירה ובזה קרבן העומר מורה שבכל עת ומצב של ישראל יש להם הכרה וחיבור ניכר אל השי"ת עכ"פ באופן של קטנות ונמשכים אחריו כבהמה.

בתחילת הנס נתגלה מעלת ישראל ומרדכי הצדיק הראה להמן מה בין ישראל לאוה"ע עד שנשתתק ואיכר את כוחו.

וזהו שהרשע טען מאחר שבכם הוא ג"כ מאכל בהמה היינו שאינכם מבינים זה בדעתכם רק עיקר הוא שיש לכם הון וכח רב שלא מדעת. והלא גם בנו יש הון וכח רב עוד יותר מכם שיש לנו עשרת אלפים ככר כסף היינו כחות גדולים הרבה יותר מכם. עד שמרדכי הראה לו שאפילו מה שיש לכם הוא ג"כ משלנו שישראל זורחים להם בהסתר מעט יראה שלא יוכלו להתפשט. וע"כ אומרים תמיד על ישראל לכו ונכחידם מגוי וגו' היינו שרוצים לכלות את ישראל כדי שיוכלו להתפשט בעצמם. ובאמת בבאם רצו ישראל לצמצם עצמן שלא יזריחו לכם מכם אז ממילא תתפשטו עצמכם בכל כחכם ותכלו ממילא שלא יהיה לכם חיים כלל. ועיקר החיים הוא ממה שישראל מזריחים להם בהסתר מעט יראה שאין להם נייחא משום דבר ואז אינם

מתפשטים עצמם בכל כחם וכדאיתא

(ע"ז ס"ה.) 'אתון אית לכון אימתא דמלכותא' היינו שהם לוקחים את הטובה כמו גנב שבוש ליקח את הטובה לעיני בעל הטובה. וכמו שהשיב לו מרדכי (שם) עבד שקנה נכסים עבד למי ונכסים למי. ולזה יכול מלא קומצא שלנו לדחות עשרה אלפי ככרי כספא דידך. שהעיקר הוא מאתנו מחמת שאנו רוצים להתפאר נגדיכם וכש"כ (ישעיה מט) ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר. עי"ז אתם קיימים כדי שנתפאר נגדיכם. וכשאנו נרצה שלא להזריח לכם מכחנו אז ממילא לא יהיה בכם חיים: מצד התוכן הנעלם שנמצא בישראל שלא מדעתם ושלא בהתגלות ליבם, בזה יכולים אומות העולם לטעון שגם בהם נמצא הרבה כוחות טבועים עלומים נפלאים ונחמדים של כל מיני טוב וברכה ונימוסים וחכמות רב לאין קץ יותר ויותר מבני ישראל, כי בני"הם המעט מכל העמים בערך אל כוחות האומות לשיכלול ובנין העולם ומלואה אשר המה רבים ועצומים, וא"כ מצד הכוחות הטבועים מלמעלה שלא מקנין העבודה והבחירה הנה מה יתרון לישראל לאוה"ע, ואז בעת האיר השי"ת את קרבתו וישועתו לישראל עמו אז נתראה מה נשתנו אלו מאלו ואז הראה מרדכי הצדיק להמן הרשע שאין שום אחיזה ותוכן חיים באוה"ע אם לא ע"י ישראל, כי ישראל יש להם יִרְאָה והכרת אמת ה' והמה מצמצמים עצמם בהיותם מכירים את מקורם ומקבלים את החיים שלהם בחששות ובושה וצמצומי יראה ומהכרת ישראל נשפע גם על אוה"ע ועל ידיהם עומדים האוה"ע על עומדם שלא יתפקרו בשגעון זרמת תאות ליבם בהתפשטות, כי הם ברצון ליבם רוצים בהפקירות ובתכלית ההתנכרות מידעת והכרת הנותן שזה מטריד אותם בהעדר נייחא, והיינו שמרדכי הראה לו שישראל המה מהות ותוכן אחר לגמרי מאוה"ע וההיפך לגמרי זה לעומת זה אלה לחרפות ולדראון עולם ואלה לחיי עולם, מהיות שהאיר אור צדקתם שנתברר על הגוון ובהתגלות מן הכח אל הפועל שישראל המה מבוררים לה' ואוה"ע אינם דומים כלל במהותם אל ישראל ו"יצא לאור משפטם שהם זכים בעומק" (לשון"ק לעיל).

קדושת טבע נפשות ישראל אי אפשר בה
תזווה והעתקה

וכאשר ראה המן שהשי"ת התחיל לעורר גבורותיו היינו שנידחו כל הכחות שלו, אמר אף שביכולתי לבלבל דעתכם ולהטריד ולהפריד אתכם מהשי"ת. אך מה אעשה שגופכם אינו יכול לזוז ולהעתיק מהשי"ת. וזהו שהכיר ואמר עתה רואה אני אשר אתי מלא קומצא דידכו ודחי עשרה אלפא ככרי כספא דידי: בעת אשר ראה המן הרשע שהולך ומתבהר אורו של ישראל ומאבד את כוחו ואת קטרוגו אז אמר שעכשיו הוא מכיר ורואה שאין ביכולתו כלל לשנות מהות ישראל והקדושה התקוע ובלול במהות עצמם (בגופם ובנפשותם התחתונה) שלא מדעת ועבודה. כי הנה רואה הוא שקדושתם ויופי דביקותם באלוקים חיים הינה מבצבצת ועולה בכל עת ובכל מצב ו'מלא קומצם' שלהם עולה ושוטף את כל הכוחות הגדולים והעצומים של אוה"ע, ולא יוכלו הם על ישראל לאבדם ולהשחיתם, בעת כי עתה התבררו לעין כל שהם הטובים והמבוררים לה' ואין לזרים איתם ובלא ישראל אין מקום והתכוננות לכל אוה"ע ולכל כוחותיהם הגדולים והעצומים באשר הם ברצונם ודעתם המה רעים לגמרי ובאם לא מוסר וזכות ישראל היו הם מתפשטים בהפקירות מופקרת והיו נאפסים מכל חיים, [כי הם אין להם חיים עם הכרת הנותן והמה רוצים להתפשט בהפקר כגנבים, וזה אי אפשר כי אך ע"י יראה וצמצום (שע"י הכרת הנותן) יש אחיזה אל החיים]

חלק ישראל והנדרש מהם הוא אך קומץ קטן היינו להשתלם ולהתברר בהשגה ובדעת וביכולת שלהם, וההשלמה הוא ע"י השי"ת שיגמור ענינם בתכלית השלימות

מלא קומצא. זהו שנקמץ ביד האדם ומורה על שבכח האדם להניח כל חפצי עוה"ז ולמסור עצמו בשביל כבוד השי"ת מחמת אהבתו אליו ית' אף שאינו מבין. כדאיתא (רבה פנחס כ"א) שדי לא מצאנוהו שגיא כח כשהוא נותן נותן לפי כחו וכשהוא מבקש אינו מבקש אלא לפי כחו. ומלא קומצא מורה מה שהאדם מנהג בשכלו ודעתו ומחשב ומברר עצמו בכל פעולותיו בכל יכלתו אם לעשות ואם למנוע

ואינו עושה שום דבר חוץ משכלו. זה מורה מלא קומצא. וזהו ודאי טוב באשר שהאדם אינו מחויב לעשות רק כפי כחו שבודק עצמו עד מקום שידו מגעת. והיכן שאין ידו מגעת הוא סומך עצמו על השי"ת ומתפלל אליו ית' שיאיר לו החסרון וימלא לו חסרונו ויתן לו כפי כחו ית'. שהנהגת השי"ת הוא שדי לא מצאנוהו שגיא כח. וזהו כש"כ (קהלת ט) כי אין מעשה וחשבון ודעת בשאול. היינו מי שהולך בדעת וחשבון ואינו עושה שום דבר למעלה מדעתו. זה אינו יכול להיות בשאול. אבל אי אפשר לברר עצמו באמת כמו שצריך לברר לפני השי"ת ואי אפשר לאדם להגיע לזה. כדאיתא (מגילה יט:) אלמלי נשתייר במערה שעמד בה משה ואלהיו כמלא נקב מחט סדקית וכו' שעיקר הברור' של האדם הוא להכיר שהכל הוא מהשי"ת ולא יטול לעצמו שום כח ואפי' משרע"ה שהי' בגודל בהירות בזה ביותר כאשר יפאר אותו הש"י בעצמו שהי' עניו מכל אדם שלא נטל לעצמו שום כח. אעפ"כ לא הי' יכול לקבל ולהכיר זאת עד תכליתו ומקורו כש"כ כי לא יראני האדם וחי. שאם היה האדם מכיר האמת כאשר הוא במקור הי' נתבטל לגמרי שכל דבר שהוא בגוף מוכרח להיות בו מעט כח. מ"מ יש חילוק בין גופי ישראל לגופי העכו"ם, שהעכו"ם אומרי' לגמרי כחי ועוצ' ידי. והכח של גוף ישראל הוא שאומר שיכול לפעול לפני הש"י בתפלה כש"כ (תהלים קמח) יפאר ענוים בישועה. שהכח שלהם הוא שמכיר גאות ה' ויודע שיש בורא ומנהיג. אבל כח מוכרח להיות גם בגופי ישראל. כמו שאפילו תלמיד חכם צריך שיהיה בו שמינית שבשמינית. ואם היה מאיר האמת לגמרי היו בטלים למקורם. רק האדם צריך לעשות לפי כחו כמה שכחו מגיע להכיר שיש בורא וזהו מלא קומצו והשי"ת יתן מלא עומסו: "מלוא הקומץ" של ישראל הוא חלק האדם בעבודתו בכח שלו ובדעת שלו שזהו הנדרש ממנו בעולם, ואף שהיא מעט וקטן ואי אפשר שתהיה בה שלימות ואמת בהבחנה אמיתית, אבל בהיות שזהו אשר ביכולת כח האדם וקטנות דעתו א"כ זהו חלק המבוקש ממנו בעבודתו ובזה בירר חלקו בקדושת ה' וגילה מיהו ומה רצונו, והשאר ישלים הקב"ה לטובה ולברכה במלוא עומסו עדי עד, ואף כי האדם בכל מעשיו ועניניו ובירוריו המה

זאלה יעמדן על הברכה להפעת אור תורת רבוה"ק זיע"א

לרפואת הרב לוי מרדכי בן פיגה דבורה
לרפ"ש בתוך שאר חולי ישראל.
נתנדב ע"י משפחתו.

החפץ בעילום שמו
זכות רבינו בעל המי השלוח זיע"א תגן עליו להיוושע
בכל טוב סלה

נתנדב להצלחת הבה"ח אהרן קרמר נ"י
נתנדב ע"י משפחתו.

לע"נ הרה"ח ר' יצחק מנדל ב"ר ישעיה שנוור ז"ל
נלב"ע י"ד תמוז תשפ"א
הונצח ע"י משפחתו שיחי'

אך בהיקף השגת גבול שלו ובהרגש מציאות וכח עצמי
שזה תתכן ע"י הסתרת כח ה' ובהירות אורו, אעפ"כ כל
זה אכניס בהנהגת ה' ובהיקף התכונות מערכת הנבראים אשר
ברא בגבול ובמידה ובהתכונות של ישות ונפרדות ההכרחית
למציאות קיומם ובמערכת שלהם הם נדרשים לדעת את ה'
ולהכיר שהוא עושה כל ולהתפלל לפניו אף שכל זה נעשה על
ידו בהרגשת יכולת עשייה ופעולה ואיננו השגת האמת העליונה
בשלימות אבל כך הוא המידה והרצון שהם יעשו לפי השגת
דעתם ולפי הבנתם והקב"ה הוא המשלים הוא הגומר את עמו
ישראל ברום המעלה ובתכלית שלימות אורה ושמחה כי הוא
ראשון הוא אחרון.

ברכת מזל טוב

מקרב ליבות אוהבים וקרובים נברך באיחולים
בשמחה ובטוב לב את ידידנו הנחמד והנעים כליל
המעלות טוב הלב ויקר הנפש שוקד והוגה בדת תורת
ה' בהתמסרות ובאהבה, ולעבדו באמת וביראה,
דבוק בעבודות אהבה בלימודי רבותנו הק' מאיזביצא
וראדזין זיע"א להבין ולהשכיל בדיבוק חברים וכדעת
בהירה, עלה ונכתר בנימוסין ורוח הבריות נוחה
הימנו לשם ולתהילה, ה"ה
הבחור החשוב מרדכי יוסף פרעגער שיחי'
ולאביו הרה"ח מוהר"ר ישעי' שליט"א
על השמחה הגדולה בבואו בברית השידוכין
בעזה"ת עב"ג תחי' בשעה טובה.
יתברך ויתעלה בכל הברכות ויבנה ביתו נאמנה באהבה
ושלום ברוב סייעתא דשמיא למעלה מעלה זרעא חיא
וקימא בריות גופא ונהורא מעליא עד בלי די.
המברכים בלב לב
ידידיו לומדי ומשתתפי השיעורים

השיעור השבועי

מאת כ"ק ארמו"ר שליט"א
בספרי רבותינו הקדושים מאז'בנא וראדזין זיע"א

מתקיים מדי שבוע ביום רביעי בשעה 23:00 בלילה
בבית המדרש דרוהביטש (בנח"ט) רחוב מלאכי 9 בעיה"ק ירושלים

בשורה טובה לדורשי ה' וטובו

בעזה"ת בשעה טובה שיעור חדש בספרי רבוה"ק זיע"א
ע"י כ"ק ארמו"ר שליט"א,
בבית החסידים 'סטוטשין' ברחוב גבעת משה 5,

דורשי ה' החפצים לזכות את הרבים באור תורה וליטול חלק בהוצאת הגליון, (לזכות, לרפואה, לישועה, או לעילוי נשמה) נא לפנות למערכת
במספר 058-3256436 או ע"י כתובת מייל ri0583256436@gmail.com ושכרו הרבה מאד על פי פעלו.
כמו כן כל מי שיש הערות בעניני הגליון ולכל עניני הגליון ולקבל את העלון במייל יש לפנות בכתובת הנ"ל

להשיג את ספרי רבותינו הקדושים במייל של המערכת

יו"ל ע"י עמותת מורשת בית איז'בנא ראדזין ע"ר